

24. neděle v mezidobí

ANGELUS

11. září 2016

číslo 38.

ročník XI.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Pane, uděl pokoj těm, kdo v tebe doufají, aby se ukázalo, že tvoji proroci jsou věrohodní. Vyslyš prosby svého lidu.

1. čtení: Ex 32,7-11.13-14 2. čtení: 1 Tim 1,12-17 Ev.: Lk 15,1-32

Žl 51 Vstanu a půjdu k svému otci.

SVOU BUDOUCNOST NEZNÁME. ZNÁME ALE TOHO, KDO JI ZNÁ...

Školní rok, který právě začíná, je jedním ze tří roků, který v období 12 měsíců prožíváme. Pro upřesnění: rok občanský – od 1. ledna, rok školní – od 1. září a rok liturgický (církevní) – od 1. adventní neděle. Reklama by řekla: „Tři v jednom“. Největší pohyby ve společnosti a největší nutnost plánování asi přináší rok školní. Mění se jízdní řady dopravních spojení, mění se organizace času v rodinách, mění se programy v životě farností, mění se rytmus a nabídka na úrovni společenského, pracovního, politického a kulturního života. Mění se následně i naše biorytmy, to kvůli dřívějšímu vstávání dětí a tudíž i celých rodin a následně většiny společnosti.

Spolu s těmito změnami je nutno pro příštích 10 měsíců rozmyslet a naplánovat rozvrhy, aktivity, akce, kroužky, bohoslužby atd. atd. Není to na člověka příliš? V takovéto situaci

jsme opět možná postaveni před otázky, které nás provázejí celým našim životem: „Na jak dlouho si mohu plánovat svůj život já? Co mě čeká v nejbližší budoucnosti? Kam se bude ubírat můj život? Zvládnou stanovené úkoly?“ Takovéto otázky mohou být někdy znepokojující. Mohou nám ale pomoci. Pomoci hledět nejprve na to, co je opravdu důležité. A až následně plánovat svou (vždy nejistou) budoucnost.

Svou budoucnost totiž neznáme nikdo. Známe ale Toho, kdo ji dobře zná a zná i nás, zná naše srdce, zná naše touhy, zná naše bolesti i radosti. On ví, jak nejlépe náš život plánovat a organizovat. Není proto na škodu využít nějaké chvíle k té nejdůležitější pracovní a strategické schůzce. Ke schůzce s Tím, kterému na nás záleží, s tím, který jde po našich cestách s námi, a který, i když to mnohdy přímo nevnímáme, k nám promlouvá a nás doprovází... Vždyť „Svítilnou našim nohám je jeho slovo a světlem na naší stezce“ (srov. Žl 119,105).

www.vira.cz

KOUTEK PRO DĚTI

2. Ovece, peníz a zatoulaný syn

Hádej, co dnes mají společného tři slova – ovečka, peníz a zatoulaný kluk? (...) Podle dnešního evangelia se všichni tři ocitli na špatném místě – nebyli tam, kde měli být. Ovečka se někde zatoulala od ostatních, peníz spadl a kamsi se zakutálel. A mladý muž odešel z domu od svého tatínka a vůbec mu nefel, kam jde a kdy se vrátí. Všichni tři někomu chyběli. Komu chyběla ovečka? A proč? (...) Komu chyběl peníz? (...) Chyběl někomu ten namyšlený kluk? (...) Poslechni si, co o tom říká Pán Ježíš: Lk 15,11–24. Tak už jsi poznal, komu chyběl? (...) Tatínek ho měl pořád rád, i když ho synek trápil svou neposlušností. Dokázal mu jeho zlobení odpustit a na všechno zapomenout, hned jak uviděl, že se vrací domů. Ten kluk ale vypadal. Už z dálky bylo vidět, že je pořádně vytrávený. Co se mu vlastně stalo? (...) A co myslíš, že dělala ovečka, když zjistila, že je sama. (...) Hrozilo jí venku nějaké nebezpečí? Co se jí mohlo stát? (...) A čím se může taková ovečka bránit? (...) Sama je úplně bezmocná. Ovčák to dobře ví, a proto moc spěchal, aby ji našel. Nejlip na tom byl ten peníz. Odkutálel se do skulin a byl tiše. Ale kuchařka ho moc potřebovala na nákup, a tak ho usilovně hledala, až ho našla a pečlivě uschovala.

Ovečka, peníz a zatoulaný syn mají ještě jednu věc společnou. Velikánskou radost, kterou dostali všichni, kdo je hledali a našli. O tu radost se pak podělili se svými sousedy a kamarády, pozvali je na oslavu. Pán Ježíš vyprávěl tyto tři příběhy, aby lidem vysvětlil, jaké vlastnosti má Bůh, náš Otec v nebi: je spravedlivý, odpouští nám chyby, hledá a volá nás, abychom někde nezapadli a neubližili si. A když se někdo zatoulá daleko od něj, přestane třeba chodit do kostela a modlit se, že ho Bůh stejně každý den vyhlíží, chodí mu naproti a těší se na okamžik, kdy se zase spolu potkají a oslaví to.

Něco podobného se stalo malému Karlíkovi. Chodil celé odpoledne uplakaný po sídlišti a volal svoji andulku Kori. Ráno špatně zavřel klec, a když se odpoledne vrátil domů, létaly ostatní vyplašené andulky po bytě. „Jedna mi ulétla dveřmi ven, jak jsem k vám přicházela,“ omlouvala se s lítostí babička. Jenže právě Kori uměla dokonce říct: „Dobrý den, Kájo.“ Co všechno se jí může venku stát? (...) Na borovicích hnízdí sovy, sem tam proletí poštolka, důvěřivá andulka je i pro kočku nebo pejska vitanou pochoutkou. Zbylé andulky se ochotně snesly na misku se žrádlem a Karlík je přesunul do klece. Venku se do hledání přidali skoro všichni kluci, ale křičeli tak, že vyděsili spoustu dalších zvířátek. Nakonec vyplašená Kori vylétla z křoví a sedla si na okenní parapet. Kluci na pokyn zmlkli a Kája se k ní potichoučkou blížil. „To jsem já, Kája, neboj se.“ „Dobrý den, Kájo,“ zavrnělo to v andulce a nechala se chytit. Největší radost hned po Kájovi měla babička. Všem klukům šla koupit nanuky na oslavu a jako poděkování za pomoc.

Aktivita: Co děláš, když najdeš něco, co jsi dlouho hledal? Co to bylo? Nakresli. My se radujeme z věcí, ale Pán Ježíš se raduje z lidí. Umiš odpustit, když někdo udělá hloupost nebo ti ublíží? Vždy se o tom porad s dospělým, kterému důvěřuješ. Nemám, Pane, ani zdání, co tě stojí namáhání, volání a starosti, než mohu žít v radosti.

Ježíšovo srdce světu 2. Malá duše Consolata Betrone (Čtení na pokračování)

4. ...a božská zalíbení

Ježíš sám chtěl stále více dávat najevo své zalíbení v tom, držet se pouze ducha duchovního dětství. Je nesporné, že sestra Consolata měla od Boha velké dary a mimořádné milosti. Proč? Odpověď jí dal sám Ježíš a ta je takového druhu, že rozptyluje všechny pochybnosti a nedůvěru, kterou by někdo chtěl zaujmout vůči této duši. Totiž, jelikož měla také své chyby, nezasloužila si božské dary. To vyplývá z chybného soudu, jaký si děláme o těchto milostech *gratis datae* a charismatech, jak je nazývá svatý Pavel. Ježíš jí tedy řekl (5. prosince 1935): *Hleď, Consolato, lidé mají ve zvyku měřit ctnosti duše podle milostí, které Já jim dopřeji, a klamou se: protože Já jsem svobodný a jedním, jak chci. Např. je to tvoje ctnost, která si zasloužila tak velké milosti, jaké jsem ti udělil?*

Ubohá Consolato, ty nemáš ctnosti, ty nemáš zásluhy, ty nemáš nic. Měla jsi hříchy, ale ty už neexistují, protože Já jsem na ně navždy zapomněl. Tak tedy proč tobě a právě tobě tolik milosti? Protože Já jsem svobodný a obdaruji, koho chci. Moji slabosti jsou maličkosti. To je všechno!... A nikdo Mě nemůže obviňovat z nespravedlnosti, protože Svrchovaný je svobodný v tom, aby královsky obdaroval, koho chce. 19. března 1935 dopřál Ježíš Consolatě velké zjevení o svatosti svatého Josefa. Udivená a dojatá obrátila se tatopokorná dcera na něho: „Proč říkáš, Ježíši, tyto věci mně, mně, která nemohu udělat nic, a skrýváš je před velkými osobnostmi, které by mohly udělat tak mnoho?“ A Ježíš: *Maličkým říkám všechno!*

Ježíšovo srdce světu B.

Dále se Ježíši zalíbilo předpovědět sestře Consolatě mnohé věci týkající se jejího budoucího apoštolátu po její smrti. Zmatena takovým Božím vyznamenáním, jednoho dne začala sladce naříkat, protože se jí zdálo, že toho řekl příliš mnoho. Ježíš jí odpověděl (12. prosince 1935): *Říkám ti příliš mnoho o tvé budoucnosti? Říkám ti všechno?... Máš pravdu, ale co chceš, když Srdce přetéká!... A pak, ty jsi tak maličká, že se spokojíš, když to napíšeš (protože Já chci, abys napsala všechno), a proto ti mohu říct všechno. Ještě sis nevšimla, že maminka, když se laská se svým posledním dítětem, hýčká ho a řekne mu věci, které by nikdy neřekla staršímu dítěti?... Co chceš; její mateřské srdce se potřebuje rozšířit, říct této malé bytosti, která ještě nic nechápe a jen se směje, všechny věci, které chová vůči ní. Řekne jí všechno, právě tak všechno, jako Já říkám tobě. Proto si všimni, že když toto dítě začne mluvit a někdo se ho zeptá: „Kdo ti dal ty krásné šatičky?“ odpoví celé spokojené: „Moje maminka!“ a bude se radovat z těch krásných šateček, které na ní chválí. Vidíš rozdíl, jaký panuje mezi velkými a malými dušemi? Ony se těší z ctností, jimiž byly okrášleny, protože to byl Bůh, kdo jim je dal; ty druhé je budou skrývat ze strachu z pýchy, která je okrádá, protože pracovaly na tom, aby jich dosáhly. Pochopilas, Consolato? Proto malým duším říkám všechno, nic Mě neukradnou, Mně vzdávají chválu, čest a slávu!*

Nebylo to poprvé, co Ježíš užil přirovnání s dítětem a šatičkami, aby naznačil, že malé duše se odevzdávají působení milosti, i pokud jde o jejich posvěcení, a jsou spokojeny jen s tím, že ji mohou následovat ve všem s krajní učenlivostí. Proto jí řekl 8. října 1935: *Consolato, raduji se z tebe, protože mohu dělat všechno, co chci, a proto všechno dělám. Pověz Mi, víš, s jakou péčí a láskou zhotovuje maminka šatičky pro své dítě, vkládá do toho celé své srdce. Kdyby to teď dítě odmítalo, protože si chce šaty zhotovit samo, zarmoutilo by maminku.* Poté, co měla sestra Consolata svého duchovního vůdce, Ježíš jí nedovolil, aby se zpovědníkovi svěřovala s tím, co mimořádného se odehrávalo v její duši. A sdělil jí důvod: museli by o tom velmi dobře přemýšlet ti, kteří se ze zásady staví proti novým projevům milosrdenství Ježíšova Srdce. Řekl jí (5. prosince 1935): *Víš, proč ti nedovoluji svěřovat se žádnému zpovědníkovi? Hleď, dávám všem svobodu. Neznásilňuji vůli, ale zraňuje Mě nedůvěra ke Mně. Ne, Já nikoho nenutím, aby věřil v projevy mého milosrdenství silou zázraků. Nedělal jsem to ani za pozemského života – čteš to ve svatém evangeliu – podmínka k obdržení mé milosti byla vždy tato: „Můžeš uvěřit? Pro toho, kdo věří, je možné všechno.“ Tak to je důvod, proč to, co říkám malým duším, které mají prostou a nenarušenou víru, nemohu říct velkým duším. Není to pro ně hřích, protože jsem jim nechal svobodnou vůli, ale ony se připravují o tolik světla... Chápeš Mě?* Sestra Consolata chápala tuto božskou řeč a rozuměla jí všechny malé duše s vírou „prostou a nenarušenou“. Pokud jde o božskou vnitřní řeč, bude dobré připomenout toto Ježíšovo vysvětlení sestře Consolatě (9. listopadu 1935): *Jestliže chci, abys psala, je to proto, aby moje slova přinesla mnoho ovoce. Někdy se ti mohly zdát moje úvahy příliš dětinské, ale to je proto, že jsi tak maličká a Já svá slova přizpůsobuji tobě; ale pamatuj, že každé mé slovo je duch a život.* Takový způsob jednání s malými dušemi u Ježíše nesmí nikoho udivovat. Svatý František Saleský konstatuje: „Bůh je nevinný k nevinným (Sal 18,26), dobrý k dobrým, srdečný k srdečným, něžný k něžným; láska ho někdy vede k tomu, že používá způsoby svaté taktosti k duším, které pro svou láskyplnou čistotu a prostotu se stávají svým způsobem dětmi.“ Ale i když Ježíš přizpůsobuje svou mluvu malosti tvora, jeho slova jsou vždy opravdu „duch a život“ pro vzácné pojmy duchovního života, které obsahují.

Po jednom dnu vyčerpávající námahy žádala sestra Consolata prominutí od Ježíše, že byla přetažená, a proto měla problémy s vytrvalostí v lásce, a Ježíš ji posilnil: *Hleď, to, co by pro velké duše byl hřích, není jím pro malé duše, a ty jsi tak malá! Já to napravuji; Já jsem miloval za tebe, proto ti celý den započítávám jako ustavičný úkon lásky.* Jindy v odpovědi na její modlitby za duchovního vůdce zapojeného do cyklu kázání jí řekl (16. října 1935): *Ano, ta kázání přinesou mnoho plodů pro život věčný. Co chceš! Malým duším dopřávám všechno. Ty neodepřeš nic Mně, Já neodepřu nic tobě.* A ve věci stavu oběti, ke kterému byla povolána, dal jí toto ujištění (13. listopadu 1935): *Pamatuj si vždy, moje síla ti nikdy nebude scházet. Když ti sděluji své ctnosti, sděluji ti je obzvláště proto, že jsi sama slabost.* To, co tedy přitahovalo k sestře Consolatě pohledy se zalíbením Nejvyššího a vysloužilo jí božskou přízeň, byl duch duchovního dětství; byl to stav, kdy se cítila a nikoliv dělala maličkou, ale maličkou před tvářmi Boží; bylo to intimní uznání vlastní slabosti, které ji vedlo, aby ve všem doufala v Ježíše, který působil a bojoval v ní. (pokračování)

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 11. 9. do 18. 9. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
24. neděle v mezidobí 11. 9.	Patrocinium Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky a občany Hustopeče
	Špičky	9:30	Za † Miroslava Janáčka, Františka Baroše, Amálii Barošovou a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za † rodiče, sourozence a dvo
	Hustopeče	15:00	<i>Svátostné požehnání</i>
Pondělí 12. 9. <i>Jména Panny Marie</i>	Špičky	18:00	Za rodiny Sůkalovu, Šumšalovu, Smolárovu, Krutílkovu a Hošťálkovu a dvo
Středa 14. 9. <i>Povýšení svatého Kříže</i>	Špičky	14:00	Requiem za † Marii Mičunkovou
Sobota 17. 9. <i>sv. Kornelius a Cyprián</i>	Špičky	18:00	Za † Ludmilu Hrabovu, manžela a rodiče
25. neděle v mezidobí 18. 9.	Hustopeče	8:00	Za Oldřicha Frydrycha, snachu Marii, bratra Jaroslava, sestru Boženu, rodiče Frydrychovy a Novákovy, Jaroslava a Annu Davidovy a dvo
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za Adélku Rástočnou

Poděkování patří všem, kdo se účastnili předhodového úklidu hustopečského kostela a také díky panu Váhalovi za výbornou svačinu.

Veliké díky také patří zpěvákům a varhaníkovi za obohacení liturgie.

Upřímné Pán Bůh zaplať.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.